VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 9. septembrī*

Lieta T-36/09

dm-drogerie markt GmbH & Co. KG, Karlsrūe (Vācija), ko pārstāv O. Bludovskis [*O. Bludovsky*] un K. Melleina [*C. Mellein*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko sākotnēji pārstāvēja H. Novaiss Gonsalvess [*J. Novais Gonçalves*], vēlāk — G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece —

Distribuciones Mylar, SA, Helvesa [*Gelves*] (Spānija),

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 30. oktobra lēmumu lietā R 228/2008-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Distribuciones Mylar, SA* un *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi [*J. Azizi*], tiesneši E. Kremona [*E. Cremona*] un S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*] (referents),

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 23. janvārī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 19. maijā,

ņemot vērā 2009. gada 1. jūlija lēmumu neļaut iesniegt replikas rakstu,

ņemot vērā Vispārējās tiesas rakstveida jautājumus lietas dalībniekiem,

ņemot vērā apsvērumus, ko lietas dalībnieki iesnieguši Vispārējās tiesas kancelejā 2011. gada 15. aprīlī,

ņemot vērā, ka mēneša laikā no paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu netika saņemts lietas dalībnieku pieteikums par tiesas sēdes rīkošanu, un tāpēc, uzklausot tiesneša referenta ziņojumu un pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, nolemjot izskatīt prasību bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), ar grozījumiem [kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)], preambulas vienpadsmitajā un divpadsmitajā apsvērumā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 preambulas divpadsmitais un trīspadsmitais apsvērums) ir paredzēts:

"tā kā Kopienas līmenī nepieciešami administratīvi pasākumi, lai attiecībā uz katru preču zīmi īstenotu šīs regulas radīto preču zīmju likumu; tā kā tādēļ ir būtiski,

saglabājot Kopienas esošo institucionālo struktūru un pilnvaru līdzsvaru, izveidot Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes un modeļi), kas ir neatkarīgs attiecībā uz tehniskajiem jautājumiem un ar juridisku, administratīvu un finansiālu autonomiju; tā kā šim nolūkam nepieciešams, lai tā būtu Kopienas institūcija [iestāde] ar juridisk[as] personas statusu un izmantotu īstenošanas pilnvaras, ko tai piešķir šī regula, kā arī tai būtu jādarbojas Kopienas tiesību aktu ietvaros, nenovirzoties no Kopienas iestāžu kompetences;

tā kā nepieciešams nodrošināt, lai puses, ko skar Biroja lēmumi, likums aizsargātu tādā veidā, ka tas ir pielāgots preču zīmju likuma īpatnībām; tā kā šim nolūkam ir paredzēta apelācija attiecībā uz pārbaudītāju un Biroja dažādu nodaļu lēmumiem; tā kā, ja iestāde, kuras lēmumu apstrīd, to nelabo, tai jāiesniedz apelācija biroja Apelāciju padomei, kas par to lemj; tā kā Apelāciju padomes lēmumus, savukārt, var iesniegt apelācijai Eiropas Kopienu Tiesā, kuras piekritībā ir anulēt vai grozīt apstrīdēto lēmumu."

2 Ar Regulas Nr. 40/94 60.a pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 62. pants), redakcijā, kas izriet no Padomes 2004. gada 19. februāra Regulas (EK) Nr. 422/2004, ar ko groza Regulu Nr. 40/94 (OV L 70, 1. lpp.), ir ieviests tiesību aizsardzības līdzeklis, kas minēts Regulas Nr. 40/94 preambulas divpadsmitajā apsvērumā, atbilstoši kuram, "tā kā, ja iestāde, kuras lēmumu apstrīd, to nelabo, tai jāiesniedz apelācija [apelācijas sūdzība] biroja Apelāciju padomei, kas par to lemj". Regulas Nr. 40/94 60.a pantā ir noteikts:

"1. Ja pusei, kas iesniegusi apelāciju [apelācijas sūdzību], iebilst cita puse un ja nodaļa, kuras lēmums tiek apstrīdēts, uzskata apelāciju [apelācijas sūdzību] par pieņemamu un pienācīgi pamatotu, tā labo savu lēmumu.

2. Lēmumu var labot vienīgi tad, ja nodaļa, kuras lēmums tiek apstrīdēts, paziņo otrai pusei par savu nodomu labot to un šī puse akceptē to divu mēnešu laikā no dienas, kurā tā saņēmusi paziņojumu.

3. Ja divu mēnešu laikā pēc 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas otra puse neakceptē, ka apstrīdēto lēmumu paredzēts labot, un sniedz par to paziņojumu vai arī noteiktajā termiņā nesniedz nekādu paziņojumu, apelāciju [apelācijas sūdzību] nekavējoties un bez komentāriem par tās būtību nodod Apelācijas padomei.

4. Tomēr, ja nodaļa, kuras lēmums tiek apstrīdēts, vienu mēnesi pēc pamatojuma saņemšanas neuzskata apelāciju [apelācijas sūdzību] par pieņemamu un pienācīgi pamatotu, tad tā nevis veic 2. un 3. punktā paredzētos pasākumus, bet nekavējoties un bez komentāriem par apelācijas [apelācijas sūdzības] būtību nodod to Apelācijas padomei."

3 Regulas Nr. 40/94 77.a pantā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 80. pants), kas arī ir ieviests ar Regulu Nr. 422/2004, ir paredzēts:

"1. Ja Birojs iekļāvis reģistrā ierakstu vai pieņēmis lēmumu, kurā ir acīmredzama procesuāla kļūda, kas attiecināma uz Biroju, tas nodrošina, ka šo ierakstu anulē vai lēmumu atceļ. Ja procesā ir tikai viena puse un ieraksts vai akts skar tās tiesības, anulēšanu vai atcelšanu nosaka pat tad, ja kļūda nav bijusi šai pusei acīmredzama.

2. Anulēšanu vai atcelšanu, kas minēta 1. punktā, pienākuma dēļ [pēc savas ierosmes] vai pēc vienas no procesā iesaistītās puses pieprasījuma nosaka nodaļa, kas izdarījusi ierakstu vai pieņēmusi lēmumu. Anulēšanu vai atcelšanu pēc apspriešanās ar procesā iesaistītajām pusēm vai jebkuras reģistrā iekļautas attiecīgās Kopienas preču zīmes tiesību īpašnieku nosaka sešu mēnešu laikā no dienas, kurā izdarīts ieraksts reģistrā vai pieņemts lēmums.

3. Šis pants neskar pušu tiesības iesniegt apelāciju [apelācijas sūdzību] saskaņā ar 57. un 63. pantu vai iespēju saskaņā ar procedūrām un nosacījumiem, kas paredzēti 157. panta 1. punktā minētajā īstenošanas regulā, labot jebkādas valodas kļūdas vai transkripcijas kļūdas un acīmredzamas kļūdas Biroja lēmumos, vai kļūdas, ko Birojs pieļāvis, reģistrējot preču zīmi vai publicējot tās reģistrāciju."

4 Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), 53. noteikumā, uz kuru ir norādīts Regulas Nr. 40/94 77.a panta 3. punktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 80. panta 3. punkts), ir noteikts:

"Ja Birojs pats [pēc savas ierosmes] vai ievērojot procedūrā iesaistītas puses pieprasījumu, konstatē valodas kļūdu, pārrakstīšan[ās] [transkripcijas] kļūdu vai nepārprotamu kļūdu lēmumā, tas nodrošina, ka kļūdu labo atbildīgais departaments vai nodaļa."

Tiesvedības rašanās fakti

5 2004. gada 13. augustā prasītāja *dm-drogerie markt GmbH* & *Co. KG* iesniedza Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu atbilstoši Regulai Nr. 40/94.

6 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “dm”.

7 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 9. un 16. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, un katra no minētajām klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: “Baterijas, brilles, eksponētas filmas, fotoaparāti, audio un videokasetes, ciparkameru atmiņas kartes un datu apstrādes iekārtas, mērierīces, termometri, rozešu aizsargi, elektroniskie datu nesēji, kameras, ierīces kompaktdisku ierakstīšanai, aparāti skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei vai reproducēšanai; datoru printeri”;

— 16. klase: “Papīrs, kartons; kancelejas piederumi, papīra vai celulozes dvieļi, papīra vai celulozes autiņi, līme papīram un kancelejas piederumiem vai izmantošanai mājsaimniecībā, fotogrāfiju stūrīši, fotoalbūmi, iesaiņošanai paredzētās plastmasas folijas, atkritumu maisi no papīra vai plastmasas, maisiņi iesaiņošanai, tīkliņi, maisi no papīra vai plastmasas, folijas no metāla iesaiņošanas nolūkiem, papīra dvieļi”.

8 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2005. gada 9. maija *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas preču zīmju biļetenā] Nr. 19/2005.

9 2005. gada 26. jūlijā iebildumu iesniedzēja *Distribuciones Mylar, SA*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 41. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz šī sprieduma 7. punktā minētajām precēm.

10 Iebildumi bija balstīti uz Spānijas agrāku grafisku preču zīmi Nr. 2561742, kas pieteikta reģistrācijai 2003. gada 13. oktobrī un reģistrēta 2004. gada 19. augustā, [un] kas attēlota šādi:

11 Iebildumi bija balstīti uz visām precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem bija reģistrēta agrākā preču zīme; tie ietilpa 9. un 39. klasē un atbilda šādam aprakstam:

— 9. klase: "Kases aparāti, rēķināšanas mašīnas, datu apstrādes materiāli un datori";

— 39. klase: "datoru sastāvdaļu, drukātās produkcijas un rakstāmpapīra pārvadāšana, iesaiņošana, uzglabāšana un izplatīšana".

12 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) paredzēto pamatu.

13 Procesā Iebildumu nodaļā prasītāja apsvērumus nav iesniegusi.

14 Ar 2007. gada 16. maija lēmumu, kas prasītājai paziņots tajā pašā dienā, Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumus attiecībā uz šī sprieduma 7. punktā minētajām precēm, kuras ietilpst 9. klasē, izņemot brilles un termometrus. Savukārt attiecībā uz brillēm un termometriem, kas ietilpst 9. klasē, kā arī attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 16. klasē, iebildumi tika noraidīti.

15 Attiecībā uz eksponētām filmām un audio un videokasetēm Iebildumu nodaļa ir norādījusi (4. lappuses pirmā un trešā rindkopa):

"[..] Šī līdzības pakāpe ir konstatējama arī attiecībā uz audio un videokasetēm tiktāl, ciktāl tās aptver digitālās kasetes un var tikt izmantotas digitālajās videokamerās. Turklāt atsevišķas ierīces ļauj analogās kasetes konvertēt digitālajos DVD.

[..]

Tomēr iepriekš minētās atbilsmes nav pietiekamas, lai padarītu līdzīgas, pirmkārt, eksponētās filmas un audio un videokasetes, un, otrkārt, jebkuru no iebildumu iesniedzējas precēm. Ņemot to visu vērā, tādas preces kā eksponētās filmas, kas tiek

izmantotas aparātos, kuri tradicionāli aizstāj digitālās kameras, vai iekārtas, kādas ir audio un videokasetes, kas ir tradicionālas [*sic*]."

16 Tāpat Iebildumu nodaļa ir uzskatījusi, ka starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un iebildumu iesniedzējas preču zīmi pastāv sajaukšanas iespēja attiecībā uz visām precēm, kas var tikt uzskatītas par līdzīgām, tostarp precēm, kuru līdzība tiek uzskatīta par attālu. Tādējādi pieteiktās preču zīmes reģistrācija tika atteikta attiecībā uz šīm precēm, tostarp attiecībā uz eksponētajām filmām, kā arī audio un videokasetēm.

17 Ar 2007. gada 8. jūnija vēstuli Iebildumu nodaļa informēja lietas dalībniekus, ka tā ir iecerējusi, pamatojoties uz Regulas Nr.º 40/94 77.a pantu, atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu acīmredzamas procesuālas kļūdas dēļ, kas izpaudusies tādējādi, ka nav izsmeļoši salīdzināti preču un pakalpojumu saraksti. Lietas dalībniekiem tika lūgts divu mēnešu laikā iesniegt apsvērumus par šīs atcelšanas lietderīgumu.

18 Prasītāja ir iesniegusi apsvērumus ar 2007. gada 23. jūlija vēstuli, ko ITSB saņēmis 2007. gada 24. jūlijā. Šajā vēstulē tā apgalvoja, ka iebildumu iesniedzēja nebija pietiekami pierādījusi savu agrāko tiesību esamību un to, ka preces, ko aptver attiecīgās preču zīmes, nav līdzīgas. Turklāt tā norādīja:

"Prasītāja ir gandarīta par Iebildumu nodaļas nodomu atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu, jo, iespējams, varētu izvairīties no prasības, kuru tā bija paredzējusi celt par šo lēmumu."

19 2007. gada 26. novembrī kāds Iebildumu nodaļas loceklis nosūtīja lietas dalībniekiem vēstuli, kurā bija norādīts:

"Beidzot [ITSB] ir konstatējis, ka [Iebildumu nodaļas] 2007. gada 16. maija lēmumā nav nevienas acīmredzamas procesuālas kļūdas. Tātad šajā lietā nav jāpiemēro 77.a pants. Tomēr šī lēmuma 4. lappusē bija acīmredzama kļūda, ko [ITSB] ir izlabojis saskaņā ar [Regulas Nr. 2868/95] 53. noteikumu. Šis labojums negroza lēmuma iznākumu."

20 Šai vēstulei bija pievienota grozīta 2007. gada 16. maija lēmuma redakcija (turpmāk tekstā — "2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija"). Šai jaunajai lēmuma redakcijai bija tāds pats datums kā sākotnējai redakcijai un tāda pati rezolutīvā daļa. Minētajā jaunajā redakcijā sākotnējās redakcijas 4. lappuses trešā rindkopa (skat. šī sprieduma 15. punktu) bija aizstāta ar šādu rindkopu:

"Iebildumu iesniedzējas datu apstrādes materiāli aptver plašu preču kategoriju, kurā, konkrēti, ietilpst ierīces, ar kurām no eksponētas filmas var nolasīt tajā ietverto attēla informāciju un konvertēt to optiskā vai elektroniskā ciparu informācijā (un otrādi). Šīs ierīces var tikt pārdotas specializētos fotoveikalos gan profesionāļiem, gan amatieriem. Ņemot to vērā, [ITSB] uzskata, ka pastāv attāla līdzības pakāpe starp eksponētajām filmām un datu apstrādes materiāliem."

21 Ar 2007. gada 26. novembra vēstuli iebildumu iesniedzēja lūdza noteikt iebildumu procesa dalībniekiem termiņu apelācijas sūdzības iesniegšanai par laboto lēmumu.

22 2007. gada 19. decembrī kāds Iebildumu nodaļas loceklis rakstīja lietas dalībniekiem turpmāko:

"Lūdzu, ievērojiet, — [ITSB] uzskata, ka [2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija] ir lēmums, par kuru var iesniegt apelāciju, un tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 58. pantu apelāciju var iesniegt jebkura puse, kas iesaistīta procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi. Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 59. pantam paziņojumu par apelāciju [apelācijas sūdzību] iesniedz [ITSB] divu mēnešu laikā pēc lēmuma, par ko apelāciju iesniedz, paziņošanas (proti, pēc 2007. gada 26. novembra) un četru mēnešu laikā pēc tās pašas dienas iesniedz rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums. Paziņojumu [apelācijas sūdzību] uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva EUR 800 apmērā."

23 2008. gada 24. janvārī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pants) iesniedza ITSB apelācijas sūdzību, lūdzot, pirmkārt, atcelt "Iebildumu [nodaļas] 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju" un, otrkārt, noraidīt iebildumus kopumā.

24 Prasītāja ir izklāstījusi apelācijas pamatojumu procesuālā rakstā, kas iesniegts 2008. gada 17. martā. Prasītāja, konkrēti, ir norādījusi turpmāk minētos pamatus. Pirmkārt, sākotnējā lēmumā izdarītie grozījumi neesot saistīti ar acīmredzamu kļūdu labošanu. Ar šiem grozījumiem pretrunīgs un daļēji nesaprotams pamatojums esot aizstāts ar jauniem argumentiem. Otrkārt, ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertās preces neesot līdzīgas. Treškārt, iebildumu iesniedzēja neesot pierādījusi, ka ir preču zīmes, uz kuru balstās iebildumi, īpašniece.

25 Iebildumu iesniedzēja nav iesniegusi apsvērumus par apelācijas sūdzību.

26 Ar 2008. gada 30. oktobra lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), kas prasītājai paziņots 2008. gada 14. novembrī, ITSB Apelāciju pirmā padome noraidīja apelācijas sūdzību kā nepieņemamu.

27 Pirmkārt, tā uzskatīja, ka par Iebildumu nodaļas lēmumu redakcijā, kas paziņota 2007. gada 16. maijā, apelācijas sūdzība nebija iesniegta Regulas Nr. 40/94 59. pantā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 60. pants) paredzētajā termiņā un ka tāpēc šis lēmums ir kļuvis galīgs.

28 Ar Iebildumu nodaļas 2007. gada 8. jūnija vēstuli, kurā lietas dalībniekiem lūgts iesniegt apsvērumus par minētā lēmuma atcelšanu, neesot ticis apturēts termiņš apelācijas sūdzības iesniegšanai.

29 Prasītājas atbildi uz šo vēstuli nevarot uzskatīt par apelācijas sūdzību par šo lēmumu. Katrā ziņā šī atbilde, ko ITSB saņēmis 2007. gada 24. jūlijā, esot iesniegta pēc tam, kad bija beidzies divu mēnešu termiņš apelācijas sūdzības iesniegšanai, kurš sācies ar lēmuma paziņošanu.

30 Apelāciju padome arī ir uzskatījusi, ka izpratnes grūtības, ko radīja lēmuma sākotnējā redakcija, neesot liegušas prasītājai iesniegt apelācijas sūdzību, bet, gluži pretēji, esot rosinājušas iesniegt apelācijas sūdzību.

31 Tādējādi prasītājas apelācijas sūdzība par 2007. gada 16. maija lēmumu sākotnējā redakcijā, kas iesniegta 2008. gada 24. janvārī, esot iesniegta novēloti un esot noraidāma kā nepieņemama.

32 Otrkārt, Apelāciju padome ir pieņēmusi, ka 2007. gada 16. maija lēmuma labojums ir tiesību akts, kas var ietekmēt prasītājas intereses, būtiski grozot tās tiesisko stāvokli.

33 Tomēr ar šajā lietā aplūkoto labojumu neesot aizskartas lietas dalībnieku intereses Regulas Nr. 40/94 58. panta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 59. pants) izpratnē. 2007. gada 16. maija lēmuma grozītajā redakcijā esot tāda pati rezolutīvā daļa kā sākotnējā redakcijā. Tāpēc attiecīgais labojums, ar ko vienīgi sniegts pamatojums sākotnējā lēmuma rezolutīvajai daļai, neesot prasītājai nelabvēlīgs. Tādējādi 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija neesot tiesību akts, par kuru var iesniegt apelācijas sūdzību.

34 Turklāt, nolemjot veikt materiālu kļūdu labošanu, kā paredzēts Regulas Nr. 2868/95 53. noteikumā, nevis Regulas Nr. 40/94 77.a pantā paredzēto [lēmuma] atcelšanu vai minētās regulas 60.a pantā paredzēto [lēmuma] pārskatīšanu, Iebildumu nodaļa neesot sākotnējo lēmumu aizstājusi ar jaunu lēmumu.

35 Tādējādi apelācijas sūdzība tika noraidīta kā nepieņemama arī daļā, kurā tā bija vērsta pret 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju.

Lietas dalībnieku prasījumi

36 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— galvenokārt, pilnībā noraidīt iebildumus; pakārtoti, nodot lietu atpakaļ ITSB;

— piespriest iebildumu iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

37 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

38 Šajā apelācijas sūdzībā prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome ir kļūdaini noraidījusi tās apelācijas sūdzību kā nepieņemamu, un ar pirmo prasījumu lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu. Prasītāja turklāt lūdz Vispārējai tiesai pilnībā noraidīt iebildumus vai, pakārtoti, nodot lietu atpakaļ ITSB.

Par prasījumiem attiecībā uz apstrīdētā lēmuma atcelšanu

Lietas dalībnieku argumenti

39 Prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome ir kļūdaini uzskatījusi tās apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

40 Pirmkārt, ar apsvērumiem, ko prasītāja sniegusi 2007. gada 23. jūlijā, atbildot uz 2007. gada 8. jūnija vēstuli, kurā Iebildumu nodaļa informēja lietas dalībniekus par savu nodomu atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu, esot ticis apturēts termiņš apelācijas sūdzības iesniegšanai par šo lēmumu.

41 Saskaņā ar prasītājas viedokli būtu neloģiski un netaisnīgi, ja ikvienai personai, kas cietusi lēmuma dēļ, būt jāiesniedz apelācijas sūdzība par šo lēmumu, lai gan vienlaikus notiek šī lēmuma atcelšanas process. Pretējs risinājums izraisītu to, ka vienlaikus pastāvētu divi atsevišķi procesi, kurus izskatītu divas dažādas ITSB institūcijas un kuriem varētu būt atšķirīgs iznākums. Turklāt lēmuma atcelšana attiecīgā gadījumā padarītu apelācijas sūdzību nelietderīgu.

42 Tādējādi esot uzskatāms, ka [lēmuma] atcelšanas procesa sākšana par lēmumu, kas notikusi apelācijas sūdzības par šo lēmumu iesniegšanai paredzētajā termiņā, aptur minēto termiņu.

43 Otrkārt, ja [lēmuma] pārskatīšanas procesa sākšana šajā lietā neapturētu apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņu, tad tiesiskās paļāvības aizsardzības princips liktu par to paziņot lietas dalībniekiem un informēt viņus par nepieciešamību iesniegt Apelāciju padomē atsevišķu apelācijas sūdzību.

44 Treškārt, Apelāciju padomei neesot bijis pamata apgalvot, ka 2007. gada 16. maija lēmuma grozītās redakcijas paziņošana šajā lietā nav tiesību akts, par kuru var iesniegt apelācijas sūdzību, jo šī lēmuma rezultāts neatšķiroties no tā, kas izklāstīts šī lēmuma sākotnējā redakcijā. Šajā lietā esot jāņem vērā fakts, ka ar 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju pretrunīgais un daļēji nesaprotamais pamatojums, kas bija ietverts sākotnējā redakcijā, ir aizstāts ar jaunu pamatojumu. Pirmkārt, neesot iespējams iesniegt apelācijas sūdzību par lēmumu, kurā nav norādīts pamatojums. Otrkārt, par lēmuma daļām, kuras ir grozītas, esot jābūt iespējai iesniegt apelācijas sūdzību. ITSB turklāt, kā izrietot gan no norādes par termiņu apelācijas sūdzības iesniegšanai, kas minēts 2007. gada 16. maija lēmuma grozītajā redakcijā, gan no 2007. gada 19. decembra vēstules teksta (skat. šī sprieduma 22. punktu), piekrītot prasītājas nostājai.

45 Ceturtkārt, tiesiskās paļāvības aizsardzības princips šajā lietā liekot Apelāciju padomei uzskatīt apelācijas sūdzību par pieņemamu. ITSB esot divreiz skaidri un noteikti norādījis (skat. šī sprieduma 44. punktu), ka 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija ir tiesību akts, par kuru var iesniegt apelāciju. Tātad ITSB esot bijis jāievēro pašam savas norādes.

46 ITSB, lai gan uzskata, ka Apelāciju padome ir pamatoti noraidījusi apelācijas sūdzību kā nepieņemamu, vispirms atgādina pārkāpumus, ko šajā lietā pieļāvusi Iebildumu nodaļa.

47 Pirmkārt, 2007. gada 16. maija lēmuma pamatojumā esot bijuši trūkumi, konkrēti, pretrunīga argumentācija un nepabeigts teikums.

48 Otrkārt, Iebildumu nodaļa esot sākusi Regulas Nr. 40/94 77.a pantā paredzēto [lēmuma] atcelšanas procesu, lai gan neesot bijusi pieļauta neviena acīmredzama procesuāla kļūda.

49 Treškārt, Iebildumu nodaļa esot piemērojusi Regulas Nr. 2868/95 53. noteikumu, ar kuru esot atļauts labot materiālas kļūdas, lai gan 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējā redakcijā izdarītie grozījumi neesot saistīti ar tādu acīmredzamu kļūdu kā, piemēram, valodas, transkripcijas vai citu veidu kļūdu labošanu, kuru labošana ir acīmredzami nepieciešama tādēļ, ka nevarētu būt domāts neviens cits teksts kā vien teksts ar šiem labojumiem. Kā Apelāciju padome esot pamatoti norādījusi, Iebildumu nodaļa 2007. gada 26. novembra vēstulē neesot ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu, kas tai ir saistošs atbilstoši Regulas Nr. 40/94 73. pantam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 75. pants), neprecizējot, kādas ir bijušas materiālās kļūdas, kuras bijis nepieciešams labot.

50 Ceturtkārt, kā Apelāciju padome arī esot norādījusi, 2007. gada 26. novembra vēstuli esot parakstījis tikai viens šīs nodaļas loceklis, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 2868/95 100. noteikumu.

51 Tomēr Apelāciju padome esot pareizi noraidījusi kā nepieņemamu prasītājas iesniegto apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju, jo ar 2007. gada 8. jūnija vēstules, kurā lietas dalībniekiem lūgts iesniegt apsvērumus par

2007. gada 16. maija lēmuma iespējamo atcelšanu, paziņošanu prasītājai neesot apturēts termiņš apelācijas sūdzības iesniegšanai par šo lēmumu; prasītājai neesot bijis pamats šajā lietā atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu un 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija neietekmējot prasītājas tiesisko stāvokli un tātad neesot tiesību akts, par kuru var iesniegt apelāciju.

52 Pirmkārt, ITSB norāda, ka no Regulas Nr. 40/94 77.a panta 3. punkta izriet, ka šajā pantā paredzētā atcelšanas procesa sākšana neaptur termiņu apelācijas sūdzības iesniegšanai par lēmumu saskaņā ar tās pašas regulas 59. pantu.

53 Turklāt ITSB neesot jāpaziņo lietas dalībniekiem par to, ka atcelšanas procesa sākšana neaptur apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņu.

54 Prasītāja neesot iesniegusi apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmumu divu mēnešu termiņā pēc tā paziņošanas. Tādējādi apelācijas sūdzība, ko prasītāja iesniegusi Apelāciju padomē, esot bijusi vērsta uz to, lai Apelāciju padome pārskatītu lēmumu, kas kļuvis galīgs; Apelāciju padome to nevarēja darīt.

55 Otrkārt, prasītājai šajā lietā neesot pamata atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

56 Pirmkārt, paziņojot 2007. gada 16. maija lēmumu — kas notika tajā pašā dienā —, prasītājai esot darīts zināms, ka tai ir divu mēnešu termiņš, lai iesniegtu apelācijas sūdzību par šo lēmumu.

57 Otrkārt, atcelšanas procesa sākšana ne vienmēr izraisot paredzēto atcelšanu. Šajos apstākļos prasītājai vēl jo vairāk būtu iemesls šaubīties par to, ka 2007. gada 16. maija lēmums varētu tikt atcelts, jo šajā lēmumā pieļautās kļūdas nebija acīmredzamas procesuālas kļūdas. Tādēļ prasītāja neesot varējusi likumīgi sagaidīt, ka attiecīgais lēmums tiks atcelts, ar tādu pārliecību, ka tā būtu varējusi pilnīgi droši atteikties no apelācijas sūdzības iesniegšanas par sava reģistrācijas pieteikuma daļēju noraidīšanu.

58 Treškārt, labojums, ko šajā lietā izdarījusi Iebildumu nodaļa, neesot ietekmējis prasītājas tiesisko stāvokli, jo prasītājas iesniegtā reģistrācijas pieteikuma noraidījuma apjoms esot palicis nemainīgs.

59 Tādējādi saskaņā ar ITSB viedokli Apelāciju padomei bija jānoraida prasītājas apelācijas sūdzība kā nepieņemama, ko tā arī izdarīja.

60 Visbeidzot, ITSB uzskata, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un ka šī apelācijas sūdzība būtu jānoraida. Tomēr ITSB neiebilst pret to, ka Vispārējā tiesa, ņemot vērā Iebildumu nodaļas pieļautās procesuālas kļūdas, pieņemtu taisnīgu nolēmumu.

Vispārējās tiesas vērtējums

— Par iespēju iesniegt apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju

61 No Regulas Nr. 40/94 57. un 58. panta noteikumiem, aplūkojot tos kopsakarā, izriet, ka par Iebildumu nodaļu lēmumiem, ar kuriem tiek izbeigts iebildumu process, lietas dalībnieki, kurus šie lēmumi ir ietekmējuši nelabvēlīgi, var iesniegt apelācijas sūdzību ITSB Apelāciju padomēs.

62 Apelācijas sūdzībā, ko prasītāja iesniegusi Apelāciju padomē, tā lūdza atcelt "Iebildumu [nodaļas] 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju", kā arī noraidīt iebildumus kopumā.

63 Tā kā apstrīdētajā lēmumā šī apelācijas sūdzība ir noraidīta kā nepieņemama, prasītāja lūdz Vispārējai tiesai atcelt šo lēmumu.

64 Lai nonāktu pie secinājuma, kuru tā izdarījusi apstrīdētajā lēmumā, Apelāciju padome būtībā ir uzskatījusi, ka, pirmkārt, tā kā apelācijas sūdzība nav iesniegta termiņā, kurš sākās ar 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējās redakcijas paziņošanu, prasītāja vairs nevarēja apstrīdēt šo lēmumu un ka, otrkārt, tā kā Iebildumu nodaļas izdarītais

labojums neesot mainījis prasītājas pieteiktās preču zīmes reģistrācijas tiesību apjomu, 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija nav tiesību akts, par kuru var iesniegt apelāciju.

65 Pamatojot šo prasību, prasītāja apstrīd abus šos vērtējumus.

66 Tādēļ pirmām kārtām ir jāaplūko jautājums, vai 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija bija tiesību akts, par kuru Apelāciju padomē var iesniegt apelācijas sūdzību. Tādējādi vispirms ir jānosaka, kāds ir apjoms grozījumiem, kurus Iebildumu nodaļa izdarījusi 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējā redakcijā.

67 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējās redakcijas 4. lappusē bija šāda pirmā rindkopa:

"[..] Šī līdzības pakāpe ir konstatējama arī attiecībā uz audio un videokasetēm tiktāl, ciktāl tās aptver digitālās kasetes un var tikt izmantotas digitālajās videokamerās. Turklāt atsevišķas ierīces ļauj analogās kasetes konvertēt digitālajos DVD."

68 Taču tajā pašā lappusē bija arī šāda rindkopa, kas ir pilnībā citēta:

"Tomēr iepriekš minētās atbilsmes nav pietiekamas, lai padarītu līdzīgas, pirmkārt, eksponētās filmas un audio un videokasetes, un, otrkārt, jebkuru no iebildumu iesniedzējas precēm. Ņemot to visu vērā, tādas preces kā eksponētās filmas, kas tiek

izmantotas aparātos, kuri tradicionāli aizstāj digitālās kameras, vai iekārtas, kādas ir audio un videokasetes, kas ir tradicionālas [*sic*]."

69 Tātad sākotnējā redakcijā 2007. gada 16. maija lēmumā bija pretrunīgs vērtējums par to, vai audio un videokasetes un ar iebildumu iesniedzējas preču zīmi aptvertās preces ir līdzīgas. Turklāt Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka eksponētās filmas un preces, attiecībā uz kurām bija reģistrēta iebildumu iesniedzējas preču zīme, nav līdzīgas. Tomēr iebildumi tika apmierināti, un tādējādi prasītājas iesniegtais reģistrācijas pieteikums tika noraidīts gan attiecībā uz audio un videokasetēm, gan attiecībā uz eksponētajām filmām.

70 Iebildumu nodaļa ar 2007. gada 16. maija lēmuma labojumu aizstāja šī sprieduma 68. punktā citēto rindkopu ar šādu rindkopu:

"Iebildumu iesniedzējas datu apstrādes materiāli aptver plašu preču kategoriju, kurā, konkrēti, ietilpst ierīces, ar kurām no eksponētas filmas var nolasīt tajā ietverto attēla informāciju un konvertēt to optiskā vai elektroniskā ciparu informācijā (un otrādi). Šīs ierīces var tikt pārdotas specializētos fotoveikalos gan profesionāļiem, gan amatieriem. Ņemot to vērā, [ITSB] uzskata, ka pastāv attāla līdzības pakāpe starp eksponētajām filmām un datu apstrādes materiāliem."

71 Tādējādi ar šo labojumu tika novērsta sākotnējā pretruna saistībā ar audio un videokasetēm un tika noliegts sākotnējais vērtējums, saskaņā ar kuru eksponētās filmas un preces, ko aptver iebildumu iesniedzējas preču zīme, nav līdzīgas. Savukārt rezolutīvā daļa netika grozīta.

72 Jāatgādina, ka pēc tam, kad sākumā bija paredzēts atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu, Iebildumu nodaļa atzina, ka nav izpildīti Regulas Nr. 40/94 77.a pantā paredzētie nosacījumi. 2007. gada 26. novembra vēstulē, kas pievienota paziņojumam par 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju (skat. šī sprieduma 21. punktu), viens no Iebildumu nodaļas locekļiem norādīja, ka šī lēmuma sākotnējā redakcijā ir pieļauta acīmredzama kļūda, kas ir jālabo saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 53. noteikumu.

73 Atbilstoši šai normai, ja ITSB pēc savas ierosmes vai, ievērojot procedūrā iesaistītas puses pieprasījumu, konstatē valodas, transkripcijas vai nepārprotamu kļūdu lēmumā, tas nodrošina, ka kļūdu labo atbildīgais departaments vai nodaļa. No šī formulējuma izriet, ka, pamatojoties uz šo normu, var izdarīt vienīgi labojumus, lai novērstu pareizrakstības vai gramatikas kļūdas, transkripcijas kļūdas — kādas ir, piemēram, kļūdas lietas dalībnieku vārdā vai nosaukumā vai apzīmējumu rakstībā — vai kļūdas, kas ir tik acīmredzamas, ka nevarētu būt paredzēts neviens cits teksts kā vien tas, kas izriet no labojuma.

74 Grozījumi, kas izdarīti šajā lietā (skat. šī sprieduma 67.–71. punktu), tika veikti ne vien, lai padarītu skaidrāku nepabeigtu teikumu, kura jēga bija nesaprotama, bet arī lai novērstu iekšēju pamatojuma pretrunu attiecībā uz audio un videokasetēm, kā arī pretrunu starp pamatojumu un rezolutīvo daļu gan attiecībā uz šīm precēm, gan eksponētajām filmām.

75 Tādējādi ir jākonstatē, ka 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējās redakcijas labojums skāra pašu šī lēmuma būtību un ka tātad jautājums nav par materiālas kļūdas labošanu. Šajā ziņā jānorāda, ka pretruna lēmuma pamatojumā attiecībā uz jautājumu, vai atsevišķas ar pieteikto preču zīmi aptvertās preces un atsevišķas preces, attiecībā uz kurām tikusi reģistrēta iebildumu iesniedzējas preču zīme, ir vai nav līdzīgas, var tikt atrisināta gan par labu vienam, gan otram variantam. Tāpat arī pretrunu starp

lēmuma pamatojumu un rezolutīvo daļu, kas izriet no tā, ka atsevišķas ar pieteikto preču zīmi aptvertās preces un ar iebildumu iesniedzējas preču zīmi aptvertās preces netiek uzskatītas par līdzīgām, bet iebildumi par šīm precēm tik un tā tiek pieņemti, var tikt novērsta, gan konstatējot, ka attiecīgajām precēm ir zināma līdzība, gan noraidot iebildumus attiecībā uz šīm precēm.

76 No tā izriet, ka teksts, ar kuru tika aizstāts 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējais teksts, nebija acīmredzami [skaidrs] un ka šajā lietā izdarīto grozījumu nevar uzskatīt par kādas no Regulas Nr. 2868/95 53. noteikumā paredzētā veida kļūdas labojumu.

77 Šo grozījumu arī nevarēja izdarīt, pamatojoties uz kādu no pārējām normām, kas ļauj Iebildumu nodaļām mainīt savus lēmumus pēc to paziņošanas.

78 Kā atzīts 2007. gada 26. novembra vēstulē, kas pievienota paziņojumam par 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju, Regulas Nr. 40/94 77.a pantā paredzētie nosacījumi nebija izpildīti, jo šajā lietā nebija pieļauta neviena acīmredzama procesuāla kļūda, kurā būtu vainojams ITSB. Tāpēc Iebildumu nodaļa nevarēja atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu un pieņemt citu lēmumu.

79 Tāpat Iebildumu nodaļa šajā lietā nevarēja izmantot Regulas Nr. 40/94 60.a pantā paredzētās pilnvaras pārskatīt pašai savus lēmumus, jo, lai izmantotu šīs tiesības, ir jāiesniedz Apelāciju padomē apelācijas sūdzība un nebija strīda par to, ka prasītāja

Regulas Nr. 40/94 59. pantā paredzētajā termiņā nav iesniegusi apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējo redakciju.

80 Kā precizēts Regulas Nr. 40/94 preambulas vienpadsmitajā un divpadsmitajā apsvērumā, likumdevējs, pieņemot šo regulu, ir vēlējies noteikt ITSB un katras šīs organizācijas institūcijas pilnvaras. Tādējādi parastā procedūra Iebildumu nodaļu pieņemto lēmumu apstrīdēšanai ir tāda, ka personas, kuru intereses ar šiem lēmumiem ir aizskartas, izmanto tiesību aizsardzības līdzekļus, kas paredzēti Regulas Nr. 40/94 VII daļā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 VII daļa). Turklāt Regulā Nr. 40/94 ir paredzēti trīs gadījumi, kuros Iebildumu nodaļas var pašas mainīt lēmumus, kurus tās pieņēmušas, proti, šī sprieduma 72.–79. punktā aplūkotie gadījumi. Šie gadījumi ir ierobežojoši. No administratīvā procesa normu, kas ieviestas ar Regulu Nr. 40/94, vispārējās sistēmas izriet, ka Iebildumu nodaļas principā izsmeļ savas pilnvaras, kad tās pieņem lēmumu saskaņā ar šīs regulas 43. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 42. pants), un ka tās nav pilnvarotas atcelt vai grozīt lēmumus, ko pieņēmušas citos gadījumos, izņemot šajā tiesiskajā regulējumā paredzētos gadījumus.

81 Tomēr, kā tikko atgādināts, 2007. gada 16. maija lēmuma labojums nepārprotami neatbilda acīmredzamas kļūdas labojumam un nebija attiecināms ne uz vienu no pārējiem Regulā Nr. 40/94 paredzētajiem gadījumiem.

82 Tādējādi 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējā redakcijā izdarītais grozījums tika pieņemts situācijā, kas neietilpst Regulā Nr. 40/94 paredzētajos gadījumos, kad iebildumu nodaļas var lēmumus mainīt. Tādēļ tam nebija nekāda juridiska pamata, ko, starp citu, atzīst gan prasītāja savā apelācijas sūdzībā Apelāciju padomē, gan Apelāciju

padome apstrīdētajā lēmumā, gan arī ITSB atbildes rakstā, kas iesniegts saistībā ar šo tiesvedību.

83 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka uz Eiropas Savienības iestāžu, institūciju un organizāciju pieņemtajiem tiesību aktiem attiecas tiesiskuma prezumpcija un tie attiecīgi rada juridiskas sekas — pat ja tajos ir pieļauti pārkāpumi —, kamēr vien tie netiek atcelti vai atsaukti. Tomēr izņēmums no šī principa ir tiesību akti, kuros esošo pārkāpumu smagums ir tik acīmredzams, ka tos Savienības tiesību sistēmā nevar pieļaut, un kuri tāpēc ir atzīstami par tādiem, kuriem nav juridiskas iedarbības, proti, tie ir uzskatāmi par juridiski neeksistējošiem. Šī izņēmuma nolūks ir nodrošināt līdzsvaru starp divām pamata, bet dažreiz pretēja rakstura prasībām, kādām būtu jāatbilst tiesību sistēmai, proti, starp tiesisko attiecību stabilitāti un tiesiskuma ievērošanu. Tādu juridisko seku smagums, kuras ir saistītas ar konstatējumu par tiesību akta neesamību, prasa, lai tiesiskās drošības nolūkā šis konstatējums tiktu izmantots tikai īpašos izņēmuma gadījumos (šajā ziņā skat. Tiesas 1957. gada 12. jūlija spriedumu apvienotajās lietās 7/56 un no 3/57 līdz 7/57 *Algera* u.c./*Assemblée commune* [Kopējā asambleja], *Recueil*, 81. un 122. lpp.; 1977. gada 12. maija spriedumu lietā 31/76 *Hebrant*/Parlaments, *Recueil*, 883. lpp., 23. punkts; 1987. gada 26. februāra spriedumu lietā 15/85 *Consorzio Cooperative d'Abruzzo*/Komisija, *Recueil*, 1005. lpp., 10. un 11. punkts, un 1994. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-137/92 P Komisija/*BASF* u.c., *Recueil*, I-2555. lpp., 48.–50. punkts).

84 Tādējādi Tiesa ir uzskatījusi, ka, tā kā nav izņēmuma apstākļu, kas attaisnotu šādu novēlošanos, tad novērtējuma ziņojums, ko administrācija galīgi pieņēmusi vairāk nekā piecpadsmit mēnešus pēc laika posma, par kuru tas sagatavots, ir juridiski neesošs (šī sprieduma 83. punktā minētais spriedums lietā *Hebrant*/Parlaments, 22.–26. punkts).

85 Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka, izskatot prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi, tai bija jāpārbauda, vai atvasināto tiesību norma, uz kuras pārkāpumu ir norādīts, ietilpst Kopienām deleģētajā kompetencē un vai tādējādi tai netrūkst juridiska pamata Kopienu tiesību sistēmā, lai gan par attiecīgo lēmumu noteiktajā termiņā nav celta prasība atcelt tiesību aktu un tādējādi tas ir kļuvis galīgs (Tiesas 1969. gada 10. decembra

spriedums apvienotajās lietās 6/69 un 11/69 Komisija/Francija, *Recueil*, 523. lpp., 11.–13. punkts).

86 Šie precedenti liecina par to, ka pārkāpumi, kas var likt Savienības tiesai uzskatīt tiesību aktu par juridiski neesošu, atšķiras no pārkāpumiem, kuru konstatējums principā izraisa to, ka tiesību akti, uz kuriem attiecas Līgumā paredzētā tiesiskuma kontrole, tiek atcelti nevis [šo aktu] rakstura dēļ, bet gan [pārkāpumu] smaguma un nepārprotamā rakstura dēļ. Par juridiski neesošiem ir jāuzskata tiesību akti, kuros ir pieļauti tādi pārkāpumi, kuru smagums ir tik acīmredzams, ka tie ietekmē [šo aktu] būtiskos nosacījumus (šajā ziņā skat. šī sprieduma 83. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*BASF* u.c., 51. un 52. punkts).

87 Šajā lietā, kā konstatēts šī sprieduma 72.–82. punktā, 2007. gada 16. maija lēmuma grozītajā redakcijā bija pieļauti ar šī tiesību akta būtiskajiem nosacījumiem saistīti pārkāpumi, kuru smagums un nepārprotamais raksturs kopumā nevarēja palikt nepamanīti nedz lietas dalībniekiem iebildumu procesā, nedz Apelāciju padomei.

88 Apelāciju padome ir norādījusi, ka Iebildumu nodaļas loceklis, kurš viens pats bija parakstījis vēstuli, ar kuru prasītājai tika paziņota 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija, nebija pamatojis, kāpēc šajā lietā tiek piemērots noteikums, kas ļauj labot acīmredzamas kļūdas (apstrīdētā lēmuma 11. punkts).

89 Pakārtoti ir jānorāda, ka ITSB pats atbildes raksta 27.–32. punktā, arī pēc savas ierosmes, ir izklāstījis, cik smagi ir pārkāpumi, kas padara 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju spēkā neesošu.

90 Arī apelācijas sūdzībā, ko tā iesniegusi Apelāciju padomē, prasītāja saistībā ar šī sprieduma 15. punktā citētajiem apstrīdētā lēmuma fragmentiem ir norādījusi:

"ITSB vērtējumu, saskaņā ar kuru [2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējā redakcijā bija pieļauta] "acīmredzama kļūda", nevar pieņemt.

ITSB norādītās 4. lappuses pārbaude liecina, ka atsevišķi teikumi ir tik tikko saprotami:

[..]

Minētie fragmenti ir pretrunīgi, bet tie noteikti neveido acīmredzamu kļūdu. Kurš no abiem viedokļiem ir uzskatāms par acīmredzami nepareizu?

Visbeidzot, trešā [rindkopa] pārtrūkst teikuma vidū [..]. Tādējādi [šī rindkopa] nav saprotama.

Taču, salīdzinot [2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējās redakcijas] 4. lappuses trešo [rindkopu] ar [2007. gada 16. maija lēmuma grozītās redakcijas] trešo [rindkopu], jākonstatē, ka tajā ir nevis pabeigts sākotnējais teikums, bet gan ietverti pavisam citi fragmenti, ar kuriem it īpaši ir iekļauti jauni argumenti par "attālo līdzības pakāpi starp eksponētām filmām un datu apstrādes materiāliem". Šie jaunie argumenti [nav]

acīmredzamas kļūdas [labojums], un tādējādi nešķiet, ka [2007. gada 16. maija lēmuma] grozījums atbilstu tiesiskajam regulējumam par Kopienas preču zīmi."

91 Tādējādi uz 2007. gada 16. maija lēmuma grozītajā redakcijā pieļauto pārkāpumu nepārprotamo raksturu tiesvedībā Vispārējā tiesā ir norādījusi gan prasītāja, gan Apelāciju padome un ITSB.

92 Kā konstatēts šī sprieduma 82. punktā, Iebildumu nodaļa bija izsmēlusi savas pilnvaras lemt par iebildumiem tajā dienā, kad bez jebkāda juridiska pamata tika pieņemta 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šis pilnvaru trūkums ir pārkāpums, kas rada šaubas par attiecīgā tiesību akta būtiskajiem nosacījumiem, tā ka bija jākonstatē šī tiesību akta neesamība (skat. šī sprieduma 86. punktu).

93 Attiecīgi, kad Apelāciju padomē tika iesniegta apelācijas sūdzība par šādu tiesību aktu, tai bija jākonstatē, ka tas ir juridiski neeksistējošs un jāatzīst šis akts par spēkā neesošu, kā to, starp citu, ir atzinis ITSB atbildē uz jautājumiem par šo tēmu, kurus Vispārējā tiesa uzdeva lietas dalībniekiem.

94 No tā izriet, pirmkārt, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, mēģinot noskaidrot, vai 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija ietekmē prasītājas tiesisko stāvokli, kā arī noraidot apelācijas sūdzību par šo tiesību aktu kā nepieņemamu, un, otrkārt, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ pēc savas ierosmes, jo Apelāciju padome nav atzinusi šo tiesību aktu par spēkā neesošu.

95 Tāpat no iepriekš izklāstītā izriet, ka reģistrācijas tiesību apjoms preču zīmei, kuru prasītāja lūdza reģistrēt, bija noteikts ar 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējo

redakciju. No lietas materiāliem, ko prasītāja iesniegusi Vispārējai tiesai, izriet, ka šī lēmuma redakcija tai tika paziņota tajā pašā dienā. Tāpēc prasītājai saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 59. pantu esot bijis jāiesniedz apelācijas sūdzība divu mēnešu termiņā kopš minētās dienas. Tomēr prasītāja neapstrīd, ka nav iesniegusi apelācijas sūdzību par šo lēmumu pirms minētā termiņa beigām. Rezultātā ir jākonstatē, ka principā prasītāja tajā dienā, kad tā iesniedza apelācijas sūdzību Apelāciju padomē, vairs nevarēja apstrīdēt Iebildumu nodaļas lēmuma pamatotību.

96 Tomēr ir jāizskata prasītājas argumenti par sekām, kādas ir tam, ka, pirms beidzās termiņš apelācijas sūdzības iesniegšanai, kurš sākās ar 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējās redakcijas paziņošanu, ITSB paziņoja par savu nodomu atcelt šo lēmumu; tāpat ir jāizskata prasītājas argumenti par tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

— Par sekām, kādas ir tam, ka 2007. gada 8. jūnija vēstulē ir paziņots par termiņa apelācijas sūdzības iesniegšanai beigām

97 Ar 2007. gada 8. jūnija vēstuli (skat. šī sprieduma 17. punktu) prasītāja tika informēta par Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu.

98 Prasītāja apgalvo, ka šīs vēstules paziņojums, kas tika sniegts apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņā, kurš sākās ar 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējās redakcijas paziņošanu, ir jāņem vērā, vērtējot apelācijas sūdzības Apelāciju padomē pieņemamību. Prasītāja atsaucas arī uz faktu, ka uz 2007. gada 8. jūnija vēstuli ir atbildējusi termiņā, kurš tai šajā vēstulē bija noteikts.

99 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jākonstatē, ka tas, ka lietas dalībniekiem iebildumu procesā tika paziņots par nodomu atcelt lēmumu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 77.a panta 2. punktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 80. panta 2. punkts), attiecībā uz Iebildumu nodaļu atbilst obligātās konsultēšanās pasākumam, lai ļautu lietas dalībniekiem paust viedokli par to, vai šī atcelšana ir pamatota vai nav, un tādējādi izskaidrotu ITSB vērtējumu par to, vai ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti Regulas Nr. 40/94 77.a panta 1. punktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 80. panta 1. punkts). Šajos apstākļos prasītājai, ņemot vērā 2007. gada 8. jūnija vēstuli, nevarēja būt nekādas pārliecības attiecībā uz lēmumu, ko ITSB pieņems saistībā ar 2007. gada 16. maija lēmuma atcelšanu.

100 Otrkārt, ir jānorāda, ka no Regulas Nr. 40/94 77.a panta 3. punkta izriet, ka atcelšanas process tiek īstenots, neskarot lietas dalībnieku tiesības iesniegt apelācijas sūdzību par lēmumu, kuru ir paredzēts atcelt.

101 Tādējādi un tā kā Regulā Nr. 40/94 nav nekādu noteiktu precizējumu, konsultāciju sākšana ar ieinteresētajām personām saskaņā ar šīs regulas 77.a panta 2. punktu pirms lēmuma atcelšanas, nevarētu apturēt termiņu apelācijas iesniegšanai, kas paredzēts tās pašas regulas 59. pantā (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-419/07 *Okalux*/ITSB — *Messe Düsseldorf* ("OKATECH"), Krājums, II-2477. lpp., 34. punkts).

102 Turklāt ir jānoraida prasītājas argumenti par to, ka apelācijas procesa un atcelšanas procesa līdzāspastāvēšanai ir pretrunīgs raksturs.

103 Pirmkārt, pieņemot, ka divu procesu līdzāspastāvēšana faktiski rada pretrunu, šāds konstatējums katrā ziņā nevarētu būt pārāks par tiesiskajā regulējumā ietvertajām beznosacījuma, skaidrajām un precīzajām normām gan attiecībā uz atcelšanas nosacījumiem, gan termiņiem, kādi piemērojami apelācijas sūdzībām apelāciju padomēs.

104 Otrkārt, norādītā pretruna nav pierādīta. Pirmkārt, atcelšanas process var tikt pabeigts ātri un tam jābeidzas sešu mēnešu termiņā kopš lēmuma paziņošanas. Lai gan, ņemot vērā piemērojamos procesuālos termiņus, varbūtība, ka Apelāciju padome pieņems nolēmumu pirms atcelšanas procesa beigām, ir maza, gadījumā, ja Apelāciju padomes apstiprināts lēmums vēlāk tiktu atcelts, no tā vienkārši izrietētu, ka būtu jāpieņem jauns lēmums, un gadījumā, ja lēmumu atceltu Apelāciju padome, no tā izrietētu, ka šī lēmuma atcelšanas procesam zustu priekšmets. Otrkārt, pieņemot, ka tiek atcelts lēmums, par kuru iesniegta apelācijas sūdzība, Apelāciju padomei būtu jākonstatē, ka apelācijas sūdzība vairs nav jāizskata. Tātad prasītājai nav nekāda pamata apgalvot, ka vienlaicīga atcelšanas procesa ierosināšana un apelācijas sūdzības iesniegšana par to pašu lēmumu varētu radīt pretrunīgu iznākumu.

105 Visbeidzot, to, ka prasītāja ir apstrīdējusi 2007. gada 16. maija lēmuma pamatotību atcelšanas procesā, kas ir patstāvīgs process attiecībā pret apelācijas procesu, kas paredzēts Regulas Nr. 40/94 57. un nākamajos pantos, nevar uzskatīt par apelācijas sūdzību, kas iesniegta par attiecīgo lēmumu. Apelācijas sūdzības iesniegšanai ir izvirzītas procesuālas prasības — tostarp nodevas samaksa — un formālas prasības, kuras prasītāja nav izpildījusi. Katrā ziņā un pat pieņemot, ka vēstuli ar prasītājas apsvērumiem, kas iesniegta 2007. gada 23. jūlijā, var uzskatīt par apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmumu, šāda apelācijas sūdzība būtu iesniegta pēc termiņa beigām.

106 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītājai nav pamata apgalvot, ka 2007. gada 8. jūnija vēstules paziņojums ir apturējis termiņu apelācijas sūdzības iesniegšanai, kurš bija sācies ar 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējās redakcijas paziņošanu.

— Par prasītājas argumentiem par tiesiskās paļāvības aizsardzības principu

107 Prasītāja apgalvo, ka tā varēja iesniegt apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju tiesiskās paļāvības dēļ, ko bija radījusi Iebildumu nodaļas locekļa 2007. gada 19. decembrī rakstītā vēstule (skat. šī sprieduma 22. punktu). Prasītāja arī apgalvo, ka, ievērojot šo principu, ITSB tai esot bijis jānorāda, ka 2007. gada 8. jūnija vēstules paziņojums, kurā tā tika informēta par [ITSB] nodomu atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu (skat. šī sprieduma 17. punktu), neaptur termiņu apelācijas sūdzības iesniegšanai.

108 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pat ja nav [attiecīga] dokumenta, iespēja atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu ir ikvienai privātpersonai, kurai iestāde ir radījusi pamatotas cerības, sniedzot tai precīzas garantijas. Šādas garantijas, lai arī kāda būtu forma, kādā tās darītas zināmas, veido precīza, beznosacījumu un saskaņota informācija, ko snieguši pilnvaroti un ticami avoti (skat. Vispārējās tiesas 2006. gada 5. aprīļa spriedumu lietā T-388/04 *Kachakil Amar*/ITSB (Gareniska līnija, kas noslēdzas kā trijstūris), Krājumā nav publicēts, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

109 Turpretī neviens nevar atsaukties uz šī principa pārkāpumu, ja nepastāv precīzi, administrācijas sniegti solījumi (skat. Vispārējās tiesas 2006. gada 14. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-376/05 un T-383/05 *TEA-CEGOS* un *STG*/Komisija, Krājums, II-205. lpp., 88. punkts un tajā minētā judikatūra).

110 Tādējādi saskaņā ar šo judikatūru lietas dalībniekam nav pamata atsaukties uz administrācijas klusēšanu, lai norādītu uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Šajos apstākļos fakts, ka vēstulē, kas lietas dalībniekiem uzrakstīta 2007. gada 8. jūnijā, kurā Iebildumu nodaļas loceklis darījis zināmu nodomu atcelt 2007. gada 16. maija lēmumu, nebija norādīts, ka atcelšanas procesa sākšana nepārtrauc vai neaptur apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņu, kas paredzēts Regulas Nr. 40/94 59. pantā, nevarētu tikt uzskatīts par tādu, kas prasītājai rada pamatotas cerības attiecībā uz šī obligātā termiņa pārtraukšanu vai apturēšanu, par kura esamību tai turklāt tika atgādināts, paziņojot 2007. gada 16. maija lēmumu.

111 Tomēr nav strīda par to, ka ar 2007. gada 19. decembra vēstuli ITSB darbinieks ir norādījis lietas dalībniekiem, ka 2007. gada 16. maija lēmuma grozītā redakcija ir lēmums, par kuru var iesniegt apelāciju termiņā, kura sākums bija šīs jaunās 2007. gada 16. maija lēmuma redakcijas paziņošana.

112 Jākonstatē, ka šajā vēstulē lietas dalībniekiem procesā Iebildumu nodaļā ir vienīgi norādīts, ka tie var iesniegt apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju, kura tiem tika paziņota 2007. gada 26. novembrī. Šāda norāde precīzi un bez nosacījumiem nenozīmēja, ka prasītāja vēl minētajā dienā varēja iesniegt apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējo redakciju, kura, kā ir atzīts (skat. šī sprieduma 93.–95. punktu), ir vienīgais tiesību akts, kas šajā lietā radīja juridiskas sekas.

113 Katrā ziņā prasītājai nav pamata atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, lai izvairītos no noilguma, kas iestājies, apelācijas sūdzības iesniegšanai paredzētajā termiņā neiesniedzot apelācijas sūdzību par 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējo redakciju.

114 Saistībā ar iespēju atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, lai izvairītos no noilguma, no judikatūras izriet, ka prasītājam ir jāspēj parādīt paļāvību, kas

pamatota ar precīzām garantijām, ko sniegusi administrācija, kas var izraisīt pieļaujamu tādas personas maldību, kura rīkojas labā ticībā un ar visu rūpību, kāda tiek prasīta no vidusmērā informēta uzņēmēja (Tiesas 2000. gada 13. decembra rīkojums lietā C-44/00 P *Sodima*/Komisija, *Recueil*, I-11231. lpp., 50. punkts).

115 Šajā lietā, ņemot vērā apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņa obligāto raksturu, kas prasītājai turklāt tika atgādināts, paziņojot 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējo redakciju, — tā kā prasītāja šajā termiņā — pat ne vienīgi drošības pēc — nav iesniegusi apelācijas sūdzību par šo lēmumu, tā nav pierādījusi rūpību, kāda parasti tiek prasīta, lai varētu atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu (šajā ziņā skat. šī sprieduma 101. punktā minēto spriedumu lietā *OKATECH*, 53. punkts).

116 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītājai nav pamata apgalvot, ka Apelāciju padome ir kļūdaini noraidījusi apelācijas sūdzību kā nepieņemamu tiktāl, ciktāl ar to bija apstrīdēta Iebildumu nodaļas lēmuma pamatotība.

Par prasījumiem, kas vērsti uz to, lai Vispārējā tiesa pilnībā noraidītu iebildumus

ITSB argumenti

117 ITSB norāda, ka Vispārējās tiesas kompetence ir noteikta Regulas Nr. 40/94 63. pantā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 65. pants) un ka tādējādi tā aprobežojas ar apelāciju padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudi, kas attiecīgā gadījumā var izraisīt vienīgi šo

lēmumu atcelšanu vai grozīšanu. Tādēļ prasītājas lūgums Vispārējai tiesai noraidīt iebildumus esot nepieņemams.

Vispārējās tiesas vērtējums

118 Ar otro prasījumu prasītāja galvenokārt lūdz Vispārējai tiesai pēc apstrīdētā lēmuma atcelšanas pilnībā noraidīt iebildumus, ko izvirzījusi Spānijas agrākas grafiskas preču zīmes "dm" īpašniece.

119 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 3. punktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punkts) Savienības tiesas kompetencē ir anulēt vai grozīt apelāciju padomju lēmumus. Šajā ziņā lūgums Vispārējai tiesai pieņemt lēmumu, kas, pēc lietas dalībnieka uzskatiem, ir bijis jāpieņem apelāciju padomei, attiecas uz Regulas Nr. 40/94 63. panta 3. punktā paredzētajām pilnvarām grozīt apelāciju padomes lēmumus (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-363/04 *Koipe*/ITSB — *Aceites del Sur* ("La Española"), Krājums, II-3355. lpp., 29. un 30. punkts, un 2009. gada 11. februāra spriedumu lietā T-413/07 *Bayern Innovativ*/ITSB — *Life Sciences Partners Perstock* ("LifeScience"), Krājumā nav publicēts, 14.–16. punkts).

120 Tomēr, kā ir atzīts (skat. šī sprieduma 116. punktu), Apelāciju padome ir pareizi piemērojusi normas par apelācijas sūdzības pieņemamību, uzskatīdama, ka prasītāja nevar apstrīdēt lēmuma, kurā Iebildumu nodaļa lēmusi par iebildumiem, pamatotību. No tā izriet, ka tādējādi prasītājas prasījumi, kas vērsti uz to, lai Vispārējā tiesa noraidītu minētos iebildumus, ir jānoraida.

Par prasījumiem, kas vērsti uz to, lai Vispārējā tiesa nodotu lietu atpakaļ ITSB

ITSB argumenti

121 ITSB norāda, ka tam ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai ievērotu Vispārējās tiesas spriedumus atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 65. panta 6. punkts). No tā izrietot, ka lūgumi Vispārējai tiesai izdot rīkojumu pret ITSB ir nepieņemami.

Vispārējās tiesas vērtējums

122 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktu ITSB ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai ievērotu Savienības tiesas spriedumus. No tā izriet, ka prasītājas pakārtoti izvirzītajiem prasījumiem, kuri vērsti uz to, lai Vispārējā tiesa nodotu lietu atpakaļ ITSB, nav priekšmeta un tādējādi tie ir nepieņemami.

Par tiesāšanās izdevumiem

123 Prasītājas prasījumi, kas vērsti uz to, lai iebildumu iesniedzējai tiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ir jānoraida, jo iebildumu iesniedzēja nav iestājusies lietā Vispārējā tiesā.

124 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu Vispārējā tiesa var piespriest kādam no lietas dalībniekiem — pat tad, ja tam spriedums ir labvēlīgs, — samaksāt izdevumus, par kuriem tā uzskata, ka tie pretējai pusei ir radīti nepamatoti vai apzināti.

125 Apstākļos, kādi ir šajā lietā, ir jāņem vērā, pirmkārt, ka 2007. gada 16. maija lēmuma sākotnējā redakcijā bija ietverts nesaprotams pamatojums, otrkārt, cik smagi ir pārkāpumi, kas izdarīti, paziņojot 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju, kā arī, treškārt, ka prasītāja ar vēstuli, ko ITSB tai uzrakstīja 2007. gada 19. decembrī, tika mudināta iesniegt Apelāciju padomē apelācijas sūdzību. Tādējādi visas izmaksas, kas prasītājai radušās šajā tiesvedībā, ir jāuzskata par nepamatotām Reglamenta 87. panta 3. punkta izpratnē, un tādēļ ir jāpiespriež ITSB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kaut arī prasītāja to nav prasījusi.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 30. oktobra lēmumu lietā R 228/2008-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Distribuciones Mylar, SA* un *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG*, jo Apelāciju padome nav atzinusi

par spēkā neesošu Iebildumu nodaļas 2007. gada 16. maija lēmuma grozīto redakciju;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 9. septembrī.

[Paraksti]